

HÓDSÁGI UJSÁG

társadalmi hetilap

Előfizetési ár:

Egész évre 6 korona, félévre 3 korona.
Megjelenik minden vasárnap.

Felelős szerkesztő:

Dr. Trischler Aladár
ügyvéd.

Kiadóhivatal: Raab J. könyvnyomda-tulajdonos
Gróf Széchenyi István-utca 209. sz.

— Előfizetések ide küldendők. —

Irott malaszt.

Az irott malaszt fogalma nem ismeretlen a magyar társadalom előtt.

Az a teméntelen jó szándék, nemes törekvés, mely a hatósági és nem hivatalos iratokban, rendeletekben, egyesületi felhívásokban megnyilatkozik, olyan mint a pusztában elhangzó szó, viszhangtalanul oszlik el a semmiségbe.

Az ország közéletének szellemi vezérei, a társadalom magasabb szintje érzik azt a nagy különbséget, melyek a mi társadalmi és gazdasági közviszonyaink és a nyugati kulturáltabb államokéi között fenfognak és sok tehetséggel irodalmi készséggel kezdeményezik és irányítják a többé-kevésbbé progressív mozgalmukat, termelik az eszméket, kigondolják a propaganda technikai módozatait.

S ha ennek dacára a fejlődés annyira lassú menetű, ennek oka a társadalom közönye, érzéktelensége az őt közvetlenül nem érintő gazdasági vonatkozások iránt.

Hibás a népoktatási szervezünk is mely nem készíti elő kissé modernebb életfelfogással a polgári társadalmat a gyakorlati életre.

Kétségtelenül helyes útra lépett a törvényhozás amikor a tanítók fizetését emelte s ezzel lehetővé tette, hogy az élet terheit könnyebben elviseljék, s módjuk legyen további önképzésre és fontos társadalmi hivatásuk teljesítésére.

Az irott malasztnak iskolai példáját volt alkalmunk tapasztalni a mostani farsang folyamán.

Általános szokás nálunk a tombola estélyek rendezése; a különféle társaskörök, jótékonyegyletek egymásután rendezik mulatságaikat tombolával egybe kötve. Ősi szokás, hogy a kisorsolandó tárgyakat helybeli iparosoktól és kereskedőktől szerzik be. A rövid időre elég tekintélyes forgalmat teremtenek a tombolák, sok iparcikk fogy; de azt a célt, melyet a ministerium e fogyasztás irányításával el akar érni, épen nem éri el.

Ugyanis a pénzügyministerium minden tombola engedély ki-

dásánál kiköti, hogy a tombola nyereségének tárgyainak kizárólag magyar iparcikkekre kell lenni; de sajnos ezt a rendelkezést a tombolákat rendezők nem igen szokták betartani, mert minden tombola alkalmával láthattunk elegendő külföldi iparcikkeket.

Mi ezt a mulasztást szóvá tesszük és figyelmeztetjük a közönséget, hogy követelje és ellenőrizze a tombola nyereségének honi ipartermékekből való beszerzését.

Állatbiztosító szövetség Szentfülöpön.

Mult vasárnap alakult meg járásunk területén az első állatbiztosító szövetség. E téren is a szentfülöpi gazdák vezetnek, kiknek a gazdasági haladás iránti érzékük köztudomású.

Délután két órára volt kitűzve az alakuló közgyűlés, de már jóval a kitűzött idő előtt zsufolásig volt tömve a vármegyei gazdasági egylet községi gazdakörének helyisége

Tárca.

A levél.

A „Hódásági Ujság” számára írta: Szendy István

(Elegánsan bútorozott társalgószoba, puha, süppedő bőrfotelekkel, Dezső és Irén a diványon ülnek, szemközt kandalló tüze apró lángocskákkal lobog.)

Dezső: Szeretem, higgye el, nagyon szeretem magát, Irén! (szeliden átkarolja.)

Irén: Szeret Igen.

Dezső: Talán kételkedik benne?

Irén: Nem, nem. (Hosszasan néz a tűzbe.)

Dezső: Miért olyan hideg ma hozzám, talán valami vétket követtem el, vagy más...

Irén: Nem, maga nem hibás, Én sem

Dezső: Hoztam ma is rózsákat, nézze itt virulnak a vázában, azok beszélhetnek magának helyettem arról a végtelen szerelemről, ami a szívemben...

Irén: Hagyja, már eleget hallottam.

Dezső: De Irén! Talán szabad...

Irén: Hát csak beszéljen.

Dezső: Nem értem a mai közönyét irányomban. Mióta egymásra leltünk, soha ily kedvetlen, ilyen hallgatag nem volt irányomban. Rajtam csak nem találja a hibát, ami miatt így dúzzog, mert amióta az ön szemének rabszolgájává szegődtem, engedelmes, szolid, jó fiú, mintafíú vagyok, higgye el nekem. Vagy nincs velem semmiképpen sem megelégedve? Még csak nem is mosolyog! Feleljen Irén! (Irén vállát vonogatja.) Pedig én kerestem magút sokáig. Ott lebegett a lelkemben egy kép, az én női ideálom képe, épen olyannak képzeltem, mint a milyen maga, a ragyogó szemei, a kollőfüntös haja, termete, hangja, keze, lelke, mindene. Midőn megpillantottam, elveszett a lelkem magában és úgy örültem, midőn az első mosolyt kaptam édes arcáról és milyen boldog a szívem, hogy most a vállaira fektethetem a fejemet. (Irén hosszasan Dezsőre néz.) Nem tetszik az arcom talán? Lehet, hogy nem szép, Nem tetszik a szemem, hajam, a fülem, a hangom? Nem tehetek róla, de én szeretem magát, Irén! Mosolyogjon már

az Istenért csak egy kicsit, csak annyit, hogy megértette, amit mondtam!

Irén: Dezső, itt egy levél, Párisból jött, egy barátom írta.

Dezső: Barátja, Párisból?

Irén: Látja, emiatt vagyok én most ilyen. Én magát becsülöm, Dezső.

Dezső: De már nem szeret!

Irén: Szeretem is, de...

Dezső: Mi az a „de,” mondja ki (idegesen megragadja Irén kezét, ez elvonja, nyugodtan.)

Irén: Az a szegény, jó ember, aki ezt írta, régi ismerősöm, jóbarátom.

Dezső: Jóbarátja.

Irén: Olyan szegény volt, mint a maga kocsisa, vagy annál is szegényebb, nagyon szép fiú volt, kedves, kellemes.

Dezső: Igen?

Irén: Igen. Ő nagyon szeretett engem, szenvedélyesen és én... én... tudja Isten...

Dezső: No mondja ki, maga is szeretette nagyon, szenvedélyesen, örültem!

Irén: (merően a kandalló tüzebe néz) szerettem, igen, úgy mint ő engem.

az érdeklődő gazdaközönsséggel. De megjelent Imhoff József a vármegyei gazdasági egyesület kiközlöttje Wissinger Richárd jár. m. kir. állatorvos kik élénk figyelemmel kísérik minden gazdasági mozgalmat.

A helyi társadalom számos tagja is megjelent, köztük Késmárky Géza jegyző, Pavlovits László gyógyszerész, Hesz Márton, Hönisch Ferenc tanítók, Werner Ferenc bíró vezetésével a községi elöljáróság.

Az országos állatbiztosító szövetkezetet dr. Szécsy Ákos kiküldött képviselte.

Szendlbach Antal gazdaköri elnök a gyűlést megnyitva Hesz Márton üdvözölte a nagy számban megjelenteket. Reá mutat, hogy míg számos helyen a létező egyesületek jórészt nevüket csak bitorolják, addig Szentfűlőpön bár számos egyesület van mindegyik betölti hivatását. A jelen alkalommal is abból a célból gyűlt a gazdaközönység egybe, hogy különösen állattenyésztésükre kiváló fontossággal bíró új egyesületet — egy állatbiztosító szövetkezetet alakítsanak.

Felkéri dr. Szécsy Ákost, hogy ily állatbiztosító szövetkezetnek célját, szervezetét ismertesse meg az egybegyűltekkel.

Dr. Szécsy könnyen érthető előadásban tömören ismertette az állatbiztosító szövetkezet szükségességét, célját és szervezetét mely után élénk eszme csere fejlődött ki. A gazdaközönység élénk érdeklődését nem

egy talpra eset kérdés tanusította. Dr. Szécsy mindegyikére kimerítő felvilágosítást nyújtott, mely után a szentfűlői állatbiztosító szövetkezetet megalakulnak jelentetett ki.

Nyomban meg is kezdte a működését, megválasztván a vezetőséget melynek elnöke Szendlbach János lett. Igazgatósági tagjai lettek Hönisch Pál, Werner Ferenc, Szendlbach Antal, Hóogh Márton. Könyvelő Hönisch Ferenc tanító lett. A választmány tagjai lettek Rapp István, Schmiedt József, Kempf Péter, Gillich Fülöp, Hönisch György, Meixner Ádám, Pertschy Márton.

Hírek.

Uj főispánunk. Ő felsége a király a bajsai Vojnits István lemondása és nyugalmába vonulása folytán Bács-Bodrog vármegye és Zombor szab. kir. város főispánjává legifjabb kamjonkai Szemző István kerényi nagybirtokost nevezte ki. A díszközgyűléssel kapcsolatos ünnepélyes beiktatás f. hó 6-án lesz.

Kinevezés. Dr. Willmann Mátyást a hódsági ügyvédi kar derék és rokonszenves tagját, a napokban bajsai Vojnits István főispán, tb. vármegyei főügyészszé nevezte ki. A jókívánatokat tolmácsoló gratulációsokhoz mi is örömmel csatlakozunk.

Estély. Dr. Gyengő Kornél a hódsági kir. járásbírószág vezetője, születésnapja alkalmából vendégszerető házában f. hó 1-én fényesen sikerült estélyt adott, melyre helybeli tisztelőit és barátait családjaikkal együtt vendégeül látta.

Jutalmazás. A m. kir. Pénzügyminis-ter Sztanó Endre hódsági m. kir. adóhivatali ellenőrt, az 1912. évben az illeték kiszabás körül kifejtett ügybuzgóságáért 180 korona jutalomban részesítette.

Névnep. Mult hó 29-én ismét egy igazi bácskai névnapot ültünk községünk közszeretben álló jegyzőjénél: Nopper Ferencnél. A gratulálók régi hagyományhoz híven délelőtt 11 órakor keresték fel az ünnepeltet lakásán, a hol igazi bácskai vendégszeretben volt részük. Ezt tőlük telhetőleg ki is használták, mert jó étel és jó ital mellett legjobb kedvben az esti órákig maradtak együtt. Mi is gratulálunk!

Családi ünnep. Ritka szép családi ünnep folyt le e hó 1-én községünkben. Ekkor ünnepelte ugyanis id. Schwerrer József és neje Ertil Jozefin egybekelésüknek 60-ik évfordulóját. A jubilánsok délelőtt ünnepi nagymisén jelentek meg, a hová családjuk — három gyermek, két vő és menyük, valamint 10 unoka nejük illetve férjeikkel s végre 8 dédunoka — kísérte őket. Délben az ünneplőket számosan keresték fel, elhalmozván őket legjobb kívánságaikkal, melyekhez mi is csatlakozunk.

A hódsági Társaskör bálja mult esütörtökön zajlott le a Tulipán szálló nagytermében. E bál sikerének láttára visszaképzeltük magunkat azon régi szép időkbe, melyekről a hírlapok megfakult levelei és öregszüleink oly örömmel beszélnek, amikor a báltermek nem az unatkozás és petrezselyemáruulás helyei, hanem az igazi farsangi multság otthonai voltak. A Társaskör ezidei bálján fesztelen jókedv és vidámság uralkodott mindvégig a kora hajnali órákig.

Úgy a vidéki, mint a helybeli fiatal emberek dícséretére legyen mondva, hogy a tekintélyes számban egybegyűlt hölgyeknek igen kedves és sokáig emlékeze-

Dezső: És még most is szereti.

Irén: Nem tudom. Lehet. Három éve annak, egy estén beállít hozzám kopott, viselt ruhában, úgy csillogott, úgy égett a két köny a szemében, sokáig nem jutott szóhoz, csak annyit mondott: Irén, megvársz mig visszajövök! Én felugrottam, nyakába borultam és úgy sügtam a fülébe: igen! (Dezső lassan felkel.) Ő elment messzire, Olaszországba, kiképeztetni magát a saját erejéből, verejtékes könyecskéiből és a reszkető, édes szép kezével megélni. Azt mondta, hogy mint világhírű művész, gazdag ember jó vissza értem . . .

Dezső: (hidegséget színlelve) Festő, vagy micsoda szegény?

Irén: Csak egy fényképet kért tőlem emlékebe, hogy az előtt imádkozhasson, onnan merítsen erőt, eszmét, gondolatot, az legyen egész világa, mindene, azt csokolja meg este, reggel (Dezső az asztalhoz támaszkodik, két kezét nadrágzsebében tartja) és én tudtam, hogy nem felejtett el, Dezső, azt írja, hogy még mindig szegény, nyomorult, de híres ember és eljön értem!

Dezső: Mikor?

Irén: Nemsokára, egy-két nap, egy-két hét múlva, vagy még ma talán . . .

Dezső: Szabad a levelet?

Irén: Nem, nem, ez emlék, ez ereklye, ehhez másnak nem szabad nyúlni!

Dezső: És mit akar magával az a szerencsétlen?

Irén: Nem érti? Nem, nem, nem akarja megérteni . . . (két kezébe lehajtja fejét) nem lehet . . .

Dezső: Mi a neve, ha szabad kérdenem?

Irén: Béla, Béla! ugy-e szép név . . . a legszebb férfi név . . .

Dezső: Lehet.

Irén: Igen, igen, Ott azokat a nyiló airágokat a kertenben, az ablakomban, mind neki ültetem, ezekre vigyáztam, mint ő reá vigyáznék, ezeket öleltem, csókoltam helyette . . .

Dezső: Igen?

Irén: És egy napon jött egy rideg,

merev fiú ést mondta, hogy dobjam ki őket az utca porába, engedjem őket előbb összetaposni . . . Jött a gyáros fia és kezdte kitépni őket a szívemből, egyenkint levellenkint . . .

Dezső: Irén, ne tegyen . . .

Irén: (szenvédélyesen) és tépegette ingalmatlanul, én engedtem, gyöngé volt a szál, hűtlen lettem hozzá, megcsaltam azt az édes, bánatos arcú, szép fiút, ki értem ment világgá . . . (arcát kezeibe rejti.)

Dezső: Irén, ön izgatja magát, csillapuljon.

Irén: (lassan felocsúdik mámorából) Dezső, megért ön engem?

Dezső: (csendesesen fölője hajolva fülébe súg) Igen. A legelső szerelem utolsó fellobbanása, múló baj, nem aggódóm miatt.

Irén: (hosszan néz Dezső szeméibe) Szeret engem, Dezső?

Dezső: Hiszen tudhatja. Látja, elmúlik az az idő, mikor a kislányok bolondul-

tes estét szereztek. A bálon megjelent leányok: Heitzmann Vilma, Huk Maca, Thurszky Sarolta (Szond,) Simonyi Jolán, Noszkovits Márta, Willmann Irma és Janka, Váczy Riza, Karly Maris és Fodor Irma. Asszonyok: Dickmann Ferenczné, Ertl Ferenczné, Fodor Sebestyénné, dr. Gyengő Kornélné, Heitzmann Györgyné, dr. Hofbauer Miklósné, özv. Jusits Lajosné, özv. Korény Béláné, Medvezky Gyuláné, id. Rausch Edéné, Rumbach Lajosné, dr. Szabó Józsefné, Schneider Antalné, dr. Trischler Aladárné, Trischler Ferenczné és Váczy Jánosné.

Öngyilkossági kísérlet. Knorr József 36 éves hódsági napszámos az idei farsang rövidsége miatt a rendesnél nagyobb mennyiségű bort fogyasztott a mult vasárnap éjjel és alaposan elázott. Felesége tudván azt, hogy férje ilyen állapotban mindig öngyilkossági gondolatokkal foglalkozik, éber figyelemmel kísérte őt. Knorr mégis egy vigyázatlan pillanatban a padlásra ment és felkötötte magát. Felesége még ideje korán észrevette és átnyalábolva férje testét tartotta a nehéz terhet, nehogy a hurok összeszorítsa torkát, addig kiáltott segítségért, míg szomszédjuk Klemm József községi pénztáros oda nem ért és levágta a kötelet. Az öngyilkosjelölt az akasztási kísérlet alatt teljesen kijózanodott.

Letartóztatott szerb pópó. A bácsi csendőrség mult hó 29-én Derye községben letartóztatta Szubotics Teodoszija szerb pópót (szerzetest), aki a szeremmegyei Krusedol községből jött állítólag azért, hogy ott lakó ismerőseit meglátogassa. Kihallgatása során okmányokat mutatott fel, amelyek horvát és szerb nyelven voltak kiállítva, ő maga magyarul beszélni nem tudván, azon gyanu merült fel, hogy kémkedés vagy izgatás céljából tette látogatásait, miért is bekísérték a szolgabíróshoz, ahol szerb és német nyelven kihallgatták, s miután magát okmányokkal kellő-

képen igazolta, szabadon bocsátották. Lapunk munkatársa az nap beszélgetett a szerb pópóval, akinek elmondotta, hogy igen gyakran járt Bácskában, itt széles körű ismeretsége van és itt érezte magát mindenkor a legjobban. Majd hálásan emlékezett meg a magyarságról, akiben barátság általában minden szempontból oly sok kiváló tulajdonság özpontosul, hogy páratlanul áll a földkerekségén.

Aki csak baromfit szeret. Több községben közel három éven át feltűnő módon apadt a baromfiak száma anélkül, hogy kolera pusztított volna, míg végre a lilimosi csendőrség elfogott egy kopott külsejű, valamikor talán jobb napokat látott alakot, akiről kiderült, hogy Létits Lukács állítólag ujvidéki származású, aki unalmas napjaiban meglehetősen ügyességgel üzte mellékfoglalkozásként a baromfi tolvajlást. Munkakeresés ürügye alatt faluról-falura járt, megfordult Pincéden, s miután munkát nem sikerült találnia, a baromfi pedig sok volt, hát hozzálátott azok dézsmálásához, ami elég jövedelmezőnek bizonyult és még tetejébe adó alá sem esik. Midőn azután nesztét vette, hogy nemsokára fülön csipik, üzletét egyszerűen áthelyezte Szépligetbe, onnan Torzsára és Cservenkára, majd valószínűleg üzletpangás következtében Paripásra került, ahol nem több mint tíz esetben dézsmálta meg a baromfi ólakat. A jó ízlésű, baromfit szerető atyafit átadták a bíróságnak.

Új törvényhatósági műút. Örömmel regisztráljuk a hírt, hogy járásunk többé-kevésbé járhatatlan utainak száma ismét megcsappan. Ugyanis hosszas vajudas után vármegyénk elhatározta, hogy a folyó évben befejezik a Hódság-Derye-bácsi utat; kiépítik pedig a Hódság-Lilimos-külai és a Hódság-Bácsordas-kamaristyai műutat.

A nősülési tilalom megszüntetése. A hivatalos lap január 28-iki száma a hon-

védelmi minister rendeletét közli, a mely a védkötelezettségének még eleget nem tett legénység nősülési tilalmát megszünteti. A rendelet értelmében február elsejétől kezdve a még be nem sorozott legénység szabadon házasodhatik, a nélkül, hogy erre az eddig szokásos kivételes nősülési engedelmet kellene kérnie.

A tanítók irigye. Makai Lukács pincédi lakos meghallotta, hogy a tanítók fizetését nem régiben rendezték, ami azután némi kis irigységre adott néki okot. Elmélkedve a tanítók sorsán, arra a tudatra ébredt, hogy még sem volna babona tanítónak lenni, mert hisz jól fizetik, amellet se nem áznak, se nem fáznak, télen melegben, nyáron hűvösben vannak. Mi sem természetesebb, minthogy ő is tanító akart lenni, ennek azonban nagy akadálya volt, mert hiányzott a tanítói oklevél. Oklevél ide oklevél oda gondolta magában, ez nem ok arra, hogy tanító ne lehessen, hát egy szép napon a szállásán magán iskolát létesített, ahol a szomszédos szállási gyermekeknek különféle előadást tartott bizonyos fizetés ellenében. Érdekes a dologban, az, hogy többek között nagy súlyt fektetett a magyar nyelvre, ami igazán dicsérni való. Viszont ha elképzeljük, hogy a tanító maga is édes-keveset vagy talán egyáltalán nem konyitott a magyar abehez, önként érthető, hogy a tanítás eredménye nem haladhatta meg a zérus fokát. A tanítók örülhetnek, hogy irigyük akadt, mert a közmondás azt tartja, hogy addig jó, amíg irigyeink vannak.

Egy község, mely szegényeiről gondoskodik. Csúrog község képviselőtestülete elhatározta, hogy tavasszal 200 hold községi földet 1/4-ed holdas parcellákba fog a szegények között kiosztani. Ez által 800 családnak nyújt segélyt. A parcellák bérlete mindössze 5 koronában állapított meg. Tekintve, hogy a mai földbérlet holdanként 140—180 korona között váltakoznak a község nemes elhatározása jelentékeny segélyben fogja a szegénysorsú lakosságot részesíteni. A kiosztást az erre választott bizottság végzi, melynek elnökül dr. Széchenyi Tamás járási főszolgabíró kért fel a közgyűlés.

Szerencsétlenség. Zlokolicza Novák zsablyai szállási lakos a napokban szállásán egy rozsdás vadász fegyverrel lönni akart, az avult fegyvernek úgy a gyújtó szeg- mint a tölténykivetője nem működött, miután a fegyver el nem sült, a bele helyezett töltényt kivenni nem bírta s azt egy vasszeget a kapszlira helyezve kalapács ütlegeléssel akarta elsűtteni a mi ugyan sikerült is néki; de oly szerencsétlenül, hogy a nyúl sörétek mellyel a fegyver meg volt töltve nem előre hanem hátra explodáltak s a bal keze fejét teljesen szétromosolta.

nak a híres nagy férfiak után, mintha azok félistenekként kormányoznák a világot, pedig azok is tökéletlen, igen gyarló lények. Mert egyiknek ügyesebb e keze, mert jobban ki tudja használni az emberi gyöngéket, az még nem olyan mesét mint a kislányok képzeletében; és az a nyomor, ami azon fényes lepel mögött rejlik, milyen ijesztő. Ha elrepül az a pillanatnyi mámor, ott áll az élet rettentő nyomora szörnyű valóságában. (Iren hallgat) Iren, ugye elhiszi nekem!

Iren: Igaza lehet . . .

Dezső: Mondja meg őszintén, többre becstüli-e annak a rajongó szerencsétlenség vergődését, mint az én biztos karjaim szerelmét? Mondja, ne titkolja előlem?

Iren: De az emlék, az ígért, az első, legelső szerelmem Dezső!

Dezső: Szabad a levelet?! (felkapja Iren öléből, kettészakítja és a tűzbe hajtja.)

Iren: Dezső, Dezső! (utána kap, de Dezső átkrolja és visszahúzza maga mellé.)

Dezső: Nézze, Iren, mint kunkorodnak fel a lapok, mint hull szét a parázs, most már csak hamu, vége.

Iren: (felsóhajt) Vége! (néhány pillanatig a tűzbe néz) köszönöm, Dezső, nagyon köszönöm.

Dezső: Most már igazán nagy lány lett magából, Iren, csak azt kérdelem szeret-e?

Iren: Szeretem. (Kinyílik a szoba ajtaja. belép a papa.)

Papa: Nos, Dezső öcsém, jó lány-e az Irenke?

Dezső: Óh, de mennyire jó és milyen kedves.

Papa: Irenkém kérlek a mama vár már künn.

Iren: Igenis, papa. (Kiszalad, az ajtóból még egyszer visszanez.)

Papa: Kedves Dezső, szeretnék veled egy igen életbevágó kérdéstről beszélgetni.

Dezső: Kérlek, szolgálatodra.

Papa: Ülünk le. (Mindketten leülnek, Dezső szivarral kínálja meg a papát, mindketten rágyújtanak.)

Apróságok.

Megnyert fogadás. A moszkvai angol klubban, mely a főnemességnek gyülekező helye volt, egy kisebb társaságban beszéd tárgyát képezték a legutóbbi időben előforduló kisebb-nagyobb csalások és lopások.

Báró Dezsov tábornok, a Moszkvában nemrég kinevezett rendőrfőnök csodálkozását fejezte ki a felett, hogy a tolvajok legtöbb esetben ismeretlenek maradtak. Azt állította, hogy ő alatta ilyesmi nem fordulhat elő, mert úgy ő, mint alattvalói Moszkva összes gazembereit ismerik, s így egy jelentékenyebb lopást mihamarább lelepleznének.

A társaságban jelenlévő s általánosan ismert Szomoiloff gróf erre azt mondotta: „És mégis százezer rubelt teszek ezer ellen, hogy Önnek a hátáról lelopják a bundáját, s Ön sohasem fog rájönni, hogy ki volt a tettes.”

„Helyes,” válaszolá Dezsov „áll a fogadás!”

Telt az idő, s a fogadás teljesen feledésbe ment.

Egy alkalommal ismét együtt ült a társaság a klubban, midőn a tábornokot az előszobába hívták. Ott várta őt a nyolcvanötévesztendős Gallitzin hercegnő általánosan ismert livrójébe öltözött szolga, ki neki értésére adta, hogy a hercegnő azonnal óhajt vele beszélni.

„Ily későn? Mit akar a hercegnő velem?” kérdezte a tábornok kedvetlenül, mert nem szívesen hagyta ott társaságát mely éppen vacsorához készült.

„Azt nem mondhatom meg Excellenciádnak,” felelé a szolga.

A tábornok rossz kedvvel vette fel bundáját, de a meghívást még sem merte visszautasítani, mert a hercegnőnek a cári udvarnál igen nagy befolyása volt. A klub épülete előtt szán várta, a melyen pár pillanat alatt elérte a hercegnő palotáját. Az előcsarnokban a szolga előzékenyen lesegítette bundáját, s kérte őt fáradság fel a hercegnő lakosztályába. A tábornok felsiet, de minden terem üres. Végre a hercegnő hálóhelyisége melletti szobában ráakadt az öreg komornára, ki széken ülve szundikált, s az ő megjelenésére csodálkozva ugrott fel.

A tábornok megparancsolta neki, hogy azonnal jelentse őt be a hercegnőnek, mit a komorna vonakodva bár, de mégis teljesített. Mily nagy volt azonban megütöközése, mikor a hercegnő szobájából az éppen nem udvarias szavaknak egész áradata hangzott ki, mert a különben is ingerlékeny természetű hercegnőt minden alapos ok nélkül első álmából zavarták fel.

A tábornok aki csak most vette észre, hogy felültették, másnapra halasztotta el, hogy a hercegnőnél magát kimentse, s rohant le a lépcsőn, hogy a szolgát megkeresse; de úgy a szolga, mint a bunda, sőt még a szán is eltűnt. Kénytelen volt tehát a közelben lévő klub helyiségbe gyalog, bunda nélkül átmenni. Képzeltetni azonban meglepetését midőn a klubba érve, bundáját a megszokott helyen találta. Fogadását elvesztette, mert a legalaposabb kutatás dacára sem sikerült megtalálni azt az embert a ki bundáját tényleg a saját válláról lopta le.

Hirdetések

Egy jó házból való fiú tanoncul azonnal felvétetik Tóth Elemér hódsági cukrásznál.

HAUSZ GYULA

rövid- és divatárúház
HÓDSÁG,

ajánlja dúsán felszerelt raktárát különböző rövid- és díszműárúkból u. m., menyasszonyi és más alkalmi ajándékok kinaezüst tárgyak, evőeszközök, kepek, tükrök stb.

Figyelmes és pontos kiszolgálás, olcsó árak.

Könyvnyomdában egy jó házból való fiú tanoncul felvétetik

238/tkvi. 1913. szám.

H I R D E T M É N Y.

Militics község betétei határta- gositás folytán az 1869 évi 2579. I. M. sz. rendelethez képest átalakítandók. E célból az átalakítási előmunkálatok hitelesítésére és a helyszíni bizottsági eljárásra 1913. évi február hó 17-én és következő napjait kitézi.

1. Ennélfogva felhívja az összes érdekelteket, hogy hitelesítési tárgyaláson személyesen, vagy meghatalmazott által jelenjenek meg az új betéttervezet ellen netáni észrevételeiket annál bizonyosabban adják elő, mert a régi betét végleges átalakítása után a téves bevezetésből eredhető kifogásaikat jóhiszemű harmadik személyek irányában többé nem érvényesíthetik.

2. Mindazokat a kik a betétekben előforduló bejegyzésekre nézve okadatolt előterjesztést kívánnak tenni, hogy a telek- könyvi hatóság kiküldöttje előtt a kitézött határnapon kezdődő eljárás folyama alatt jelenjenek meg és az előterjesztésüket igazoló okiratokat mutassák fel.

Hódságon, 1913. évi január hó 22-én a kir. járásbíró, mint tlkvi hatóságnál.

Dr. Gyengő Kornél s. k.
kir. járásbíró.

A kiadmány hitelével:
Molnár s. k.
tkvvezető.

Könyvnyomdában

egy betűszedő-segéd azonnal nyer alkalmazást.

Hol van az első
hódsági Autó-
hegyesztési vállalat?

Hill István

épület- és műbádogosnál Hódság
Zombori-utca 10. sz. a.

aki elvállalja a hibás öntött
vasdarabok összehegyesztését,
gépkatrészek, kazánok, gőz,
arató és cséplőgépek stb. javi-
tását.

Továbbá vállalkozik Acety-
lén világítási telepek, angol
fürdők berendezésére, szivattyú
telepek, valamint házi- és üzleti
villany-csengők bevezetésére is

Nagy raktár bel- és kül-
földi elsőrendű angol és
bécsi szerkezetű zongó-
rák és pianókban.

Zongora tulajdonosok b. figyelmébe!

Ki zongoráját, vagy pianóját ren-
den és jól megakarja javíttatni vagy
hangoltatni az forduljon legnagyobb biza-
lommal a 26 év óta fennálló Raab
Károly zombori hangszergyáros
és zongora nagykereskedőhöz.

Bátorkodom a n. é. közönsé-
get tisztelettel értesíteni, hogy
Hódságon, Bácsi-utca 406 számú
házban a mai kor igényeinek
megfelelő

f é r f i s z a b ó
m ű h e l y t

nyitottam, melyben a legújabb
angol és francia divat szerinti
ruhák készítését elvállalom.

Vagyok bátor a n. é. közön-
séget izléses kivitel, valamint
mérsékelt árak és pontos kiszol-
gálásról biztosítani

Szíves megbízást kérve, va-
gyok kiváló tisztelettel:

Leibli Ferencz
férfiszabó

Gépjavitó
műhely.

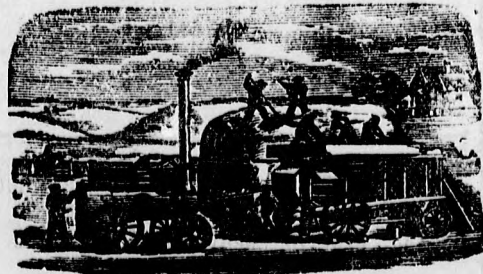
A t. közönség tájékoztatá-
sára tudatom, hogy minden
ipari célokra szolgáló gé-
peket javítok
és jókarba ho-
zok.

Kérem b. megbízásukat,
melynek pontosan fogok
megfelelni.

Tisztelettel

Bászler István

Hódság

BLAHA SÁNDOR

építő- és műbútorasztalos

Hódság, Baró Ötvös-utca 534. h. sz.

ajánlom az igen tisztelt közönség becses figyelmébe,
hogy a már több éven át fennálló

építő- és műbútorműhelyemet

jóval megnagyítottam, miért is képes vagyok ezután
nagyobb szerű munkákat vállalni, mint
ezideig. Készítek ugyanis minden stílusú, a mai kor-
nak megfelelő és minden e szakba vágó cikkeket

u. m.:

hálószoba-, ebédlő-, uriszoba-, salón-, gyermek-
szoba-, előszoba- és konyha berendezéseket a leg-
egyszerűbbtől a legdíszesebb kiállításig

Különösen megemlítem a saját műhelyemben
készített amerikai Bureau-berendezéseket u. m.: íróasz-
tal, Roleaux-szekerény könyvvállvány stbbit különféle
fajonban a legolcsóbb árak mellett.

Továbbá elvállalok mindennemű kárpitos
munkát u. m.: lakás díszítéseket, azután kivá-
natra elkészítek — „eredeti mintagyűjtemények sze-
rint“ — függönyöket, ágyterítőket, sztorokat, szőnye-
geket, ágyelöket stb. minden lehető kivitelben és ár-
tétélekben.

Az általam elkészített munkák kiviteléért teljes
szavatosságot vállalok és kérem a nagyérdemű közön-
séget, hogy az eddig irántam táplált bizalommal to-
vábbra is megajándékoznai sziveskedjék.

Van szerencsém a nagyérdemű

hölgyközönséget

tisztelettel értesíteni, hogy jutányos áron készítek egyszerű és díszesebb **kosztümöket, alkalmi-, utcai- és házi ruhákat, továbbá fehérneműt.**

Vidéki rendelések esetén elegendő engem levelezőlapon értesíteni, kívánatra házban is dolgozom.

Vasuti költségeket én fedezem.

Mély tisztelettel:

Rapp Jánosné sz. Pelner Katalin
Bácsordas.

Bővebb felvilágosítás édesatyám **Pelner János** hódsági lakosnál szerezhető.

44. szám.
1913. vht.

Árverési hirdetés.

Alulírott bírósági végrehajtó az 1881. évi LX. t. c. 102. illetőleg az 1908. évi XLI. t. c. 19. §-a értelmében ezennel közhírré teszi, hogy a budapesti VI. ker. kir. járásbíróság 1912. évi Sp. XIV 2066/2 sz. végzése következtében dr. Kassai Ferencz budapesti ügyvéd által képviselt Friedmann L. Lajos Testvére budapesti cég javára 135 korona 41 fill. s jár. erejéig 1912. évi november hó 26-án foganatósított biztosítási végrehajtás útján le- és felülfoglalt és 2714 koronára becsült következő ingóságok, u. m.: atlasz, különféle szemfedő stb. nyilvános árverésen eladatnak.

Mely árverésnek a hódsági kir. járásbíróság 1912. évi V 298/3. számú végzése folytán 135 kor. 41 fill. tőkekövetelés ennek 1911. évi október hó 30. napjától járó 5 % kamatai és eddig összesen 50 korona 70 fillérben biróilag már megállapított költségek erejéig, Hódságon alperes lakásán 1913. évi február hó 18-ik napjának d. e. 11 órája határidőül kitűztetik és ahhoz venni szándékozók ezennel oly megjegyzéssel hivatnak meg, hogy az érintett ingóságok az 1881. évi LX. t. c. 107. és 108. §-ai értelmében készpénzfizetés mellett a legtöbbet ígérőnek, szükség esetén becsáron alul is el fognak adatni.

Amennyiben az elárvezendő ingóságokat mások is le- és felülfoglaltattak és azokra kielégítési jogot nyertek volna, ezen árverés az 1908. évi XLI. t. c. 20. §. értelmében ezek javára is elrendeltetik.

Hódságon, 1913. évi január hó 28-én.

Váczy János,
kir. bir. végrehajtó.

Legolcsóbb bevásárlási forrás

Wogrinc József

órás és ékszerész

Hódság,

Templom - u t c a (posta mellett)

Nagy raktár a legjobb szerkezetű fali-, inga-, zseb- és ébresztő órákban valamint arany- és ezüst árúban.

Nálam vett órákért 2 évi,
javításokért 1 évi jótállás.

MIT

kiabál?!

hiszen

mindenki

tudja,

hogy olcsón, gyors és

biztos eredménnyel

csak a „Hódsági

Ujság"-ban lehet

hirdetni!

Raab J. gyorsajtó nyomása Hódság.

Raab János

Könyvnyomdában minden e szakba vágó munkák elkészítését elvállalom u. m.: eljegyzési-értesítők, névjegyek, meghívók, falragaszok, gyászjelentések, levélpapír- és boríték, számlák és árjegyzékek stb.

Nagy raktár községi és ügyvédi nyomtatványokban.

Nagy választék papír- és írószerekben.

A

„Hódsági Ujság”

kiadója.

Könyvnyomda- és papírkereskedés
Hódság, gróf Széchenyi István-utca 209. sz.